

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: KŽ-877/2022-5

REPUBLIKA HRVATSKA

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Marie Majić kao predsjednice vijeća te Nevena Cambja i Bruna Kleina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Jasne Veršić, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Branimira Crnkovića i dr., zbog kaznenih djela iz članka 190. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbama Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci i okrivljenika Harisa Kapetanovića, podnesenima protiv presude Općinskog suda u Rijeci poslovnog broja K-161/2017-44, od 3. svibnja 2022., u sjednici održanoj 7. veljače 2023.,

presudio je

I. Odbija se žalba Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci u odnosu na oslobađajući dio presude kojim su Stjepan Babić i Danijel Krištof oslobođeni optužbe da bi počinili kazneno djelo iz članka 190. stavka 1. i 2. KZ/11 te se u tom dijelu potvrđuje prvostupanja presuda.

riješio je

II. Prihvaća se žalba okrivljenika Harisa Kapetanovića te se ukida prvostupanja presuda u dijelu u kojem je taj okrivljenik proglašen krivim zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 190. stavak 1. i 2. KZ/11 te se u tom dijelu predmet upućuje prvostupanijskom sudu na ponovno suđenje i odluku, pred potpuno izmijenjenim vijećem.

III. U preostalom dijelu prvostupanja presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinski sud u Rijeci je, u dijelu izreke pod I. proglasio krivim okrivljenike Branimira Crnkovića i Harisa Kapetanovića da bi počinili svaki po jedno kazneno djelo neovlaštene proizvodnje i prometa drogama iz članka 190. stavka 1. i 2. KZ/11 te su, na temelju odredbe članka 190. stavka 2. KZ/11, uz primjenu članka 48. stavka 2. i članka 49. stavka 1. točke 4. KZ/11, osuđeni i to Branimir Crnković na kaznu zatvora u trajanju od 7 mjeseci, a Haris Kapetanović na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci.

2. Nakon toga, na temelju članka 56. stavaka 1., 2 i 3. KZ/11, okrivljeniku Branimiru Crnkoviću je izrečena uvjetna osuda, tako da se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti, ako isti, u roku od dvije godine (pri čemu je propušteno navesti da rok provjeravanja počinje teći od pravomoćnosti presude), ne počinu novo kazneno djelo.

3. Na temelju članka 56. stavaka 1., 2. i 3. KZ/11 okrivljeniku Harisu Kapetanoviću je također izrečena je uvjetna osuda, tako da se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ako isti u roku od tri godine (pri čemu je i ovdje propušteno navesti da rok provjeravanja počinje teći od pravomoćnosti presude), ne počinu novo kazneno djelo.

4. Na temelju članka 77. stavka 1. KZ/11, u vezi s člankom 560. stavcima 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne Novine" br. 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda, 143/12. i 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – ZKP/08), utvrđeno je se da novčani iznos od 600,00 kn (šesto kuna) predstavlja imovinsku korist koju je okrivljenik Branimir Crnković ostvario počinjenjem kaznenog djela, dok novčani iznos od 200,00 kn (dvjesto kuna) predstavlja imovinsku korist koju je okrivljenik Haris Kapetanović ostvario počinjenjem kaznenog djela, nadalje je utvrđeno da su novčani iznosi od 600,00 kn (šesto kuna) i 200,00 kn (dvjesto kuna) imovina Republike Hrvatske te je naloženo okrivljeniku Branimiru Crnkoviću novčani iznos od 600,00 kn (šesto kuna) te okrivljeniku Harisu Kapetanoviću novčani iznos od 200,00 kn (dvjesto kuna) uplatiti u korist državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 (petnaest) od dana pravomoćnosti presude.

5. Na temelju članka 148. stavka 1., u vezi s člankom 145. stavom 2. točkom 6. ZKP/08, nalaženo je okrivljeniku Branimiru Crnkoviću naknaditi troškove kaznenog postupka s osnova paušalne svote u iznosu od 500,00 kn (petsto kuna), a okrivljeniku Harisu Kapetanoviću troškove kaznenog postupka s osnova paušalne svote u iznosu od 700,00 kn (sedamsto kuna), dok su, sukladno članku 148. stavku 6. ZKP/08, u preostalom dijelu okrivljenici Branimir Crnković i Haris Kapetanović oslobođeni obveze naknade troškova kaznenog postupka.

6. U dijelu izreke prvostupanjske presude pod VII., na temelju odredbe članka 453. točke 3. ZKP/08, okrivljenici Stjepan Babić i Danijel Krištof, oslobođeni su optužbe da bi počinili svaki po jedno kazneno djelo neovlaštene proizvodnje i prometa drogama iz članka 190. stavka 1. i 2. KZ/11.

7. Na temelju članka 149. stavka 1. ZKP/08 troškovi kaznenog postupka, u odnosu na oslobađajući dio presude, pali su na teret proračunskih sredstava.

8. Protiv ove presude i to njenog oslobađajućeg dijela, žalbu je podnijelo Općinsko državno odvjetništvo u Rijeci, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se u tom dijelu pobijana presuda ukine i vrati na ponovno suđenje i odlučivanje prvostupanjskom sudu.

9. Žalbu protiv presude i to u odnosu na osuđujući dio, kojim je okrivljeni Haris Kapetanović proglašen krivim za počinjenje kaznenog djela iz članka 190. stavka 1. i 2. KZ/11, podnio je taj okrivljenik, po svojoj braniteljici Maji Vukelić, odvjetnici u Rijeci, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te odluke o visini kazne te troškovima kaznenog postupka, s prijedlogom da ga se oslobodi optužbe, a podredno da se prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

10. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

11. Spis je u skladu s člankom 474. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 i 80/22 dalje u tekstu: ZKP/08), dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu koje ga je vratilo ovom sudu na daljnji nadležni postupak.

12. Žalba okrivljenika Harisa Kapetanovića je osnovana, dok je žalba državnog odvjetnika neosnovana.

13. Okrivljenik Haris Kapetanović je u svojoj žalbi žalbenu osnovu bitne povrede odredaba kaznenog postupka pravno označio kao povredu iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08, međutim, osim što je naveo zakonski tekst te odredbe, nije opisao na koji način bi bila počinjena ta bitna povreda odredaba kaznenog postupka, dok iz sadržaja žalbe proizlazi da se svi žalbeni razlozi ustvari odnose na žalbenu osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

13.1. S obzirom na navedeno, kao i činjenicu da državni odvjetnik u svojoj žalbi prvostupanjsku presudu nije pobijao zbog žalbenih osnova bitne povrede odredaba kaznenog postupka i povrede kaznenog zakona, to je ovaj sud, postupajući u smislu članka 476. stavka 1. ZKP/08, povodom podnesenih žalbi, pobijanu presudu ispitao po službenoj dužnosti, međutim nije našao da bi bile počinjene povrede zakona koje sadrži ta odredba.

14. Državni odvjetnik u svojoj žalbi, koja se odnosi na oslobađajući dio presude, vezano za okrivljenike Stjepana Babića i Danijela Krištofa, uglavnom polemizira s navodom prvostupanjskog suda da bi iskaz svjedoka Matka Duškovića na dokaznom ročištu pred sucem istrage, u kojem je teretio te okrivljenike da bi od njih kupio drogu, bio iskaz koji je dan u nekontradiktornom postupku, smatrajući kako se radi o ispitivanju na koje su stranke mogle pristupiti te da bi se radilo o konfrontiranom iskazu navedenog svjedoka.

14.1. U pravu je državni odvjetnik kada u svojoj žalbi ističe da je pogrešan stav prvostupanjskog suda kako je iskaz svjedoka Matka Duškovića na dokaznom ročištu pred sucem istrage bio dokaz koji je prikupljen u nekontradiktornom postupku, s obzirom na činjenicu da sud (sudac istrage) nije stranka u kaznenom postupku, već

neovisno i nepristrano tijelo, koje je na dokazno ročište, sukladno članku 237. stavku 2. ZKP/08, dužno pozvati obje stranke. Okolnost da uredno pozvani branitelj okrivljenika nije pristupio na dokazno ročište i na taj način propustio postavljati pitanja svjedoku optužbe, taj dokaz ne čini nekontradiktornim, međutim bez obzira na to što je navedeni stav prvostupanjskog suda pogrešan, ta okolnost nema takav značaj kakav joj pridaje državni odvjetnik u svojoj žalbi. Naime, činjenica je da je svjedok Matko Dušković svoj iskaz stalno mijenjao, da bi u konačnici, na raspravi od 21. studenoga 2018., suprotno navodima žalbe državnog odvjetnika, naveo kako on nikada od niti jednoga od četvorice okrivljenika nije kupovao drogu. Čitav iskaz tog svjedoka je konfuzan, proturječan i nekonzistentan, od toga da na dokaznom ročištu tereti okrivljenike Branimira Crnkovića, Stjepana Babića i Danijela Krištofa da je od njih kupovao drogu, preko rasprave od 21. studenog 2018. kada je teretio samo okrivljenike Crnkovića i Krištofa pa potom izjavio da se baš i ne sjeća tih događaja, da bi na koncu rekao kako od nikoga od tih okrivljenika nikada nije kupovao drogu. U takvoj situaciji, kada osim takvog nepouzdanog i zbunjujućeg iskaza svjedoka Matka Duškovića, nije bilo nikakvih drugih dokaza da bi okrivljenici Stjepan Babić i Danijel Krištof doista prodavali drogu, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da u ovom postupku nije na nedvojben i potpuno siguran način dokazano da bi ovi okrivljenici počinili kazneno djelo za koje su optuženi, radi čega ih je ispravno oslobodio optužbe, što svojim žalbenim navodima državni odvjetnik nije doveo u pitanje, pa je stoga žalba državnog odvjetnika, na temelju članka 482. ZKP/08, odbijena kao neosnovana.

15. Što se tiče žalbe okrivljenika Harisa Kapetanovića, isti navodi kako je prvostupanjski sud, u dijelu presude kojim je proglašen krivim, u potpunosti zanemario iskaze svjedoka Matka Duškovića, Marina Perkovića i Ivica Nargitića, koji su iskazivali kako nikada nisu od njega kupovali drogu, a Ivica Nargitić i da je bio prisutan događaju kada je okrivljeni Branimir Crnković prišao Harisu Kapetanoviću te mu se ispričavao, navodeći kako ga je teretio pred policijom jer su ga oni (policijski službenici) "stisnuli". Nadalje se navodi, kako prilikom pretrage stana i drugih prostorija okrivljenika Kapetanovića nije pronađena nikakva droga, što sud također da nije dostatno cijenio, već da je osuđujuću presudu donio isključivo i jedino na temelju iskaza prvookrivljenika Branimira Crnkovića, koji iskaz nema utemeljenje niti u jednom drugom dokazu u ovom postupku.

15.1. Pravilno okrivljenik Haris Kapetanović u svojoj žalbi ističe kako je prvostupanjski sud iz utvrđenog činjeničnog stanja izvukao pogrešan zaključak da bi u postupku bilo nedvojbeno i izvan svake razumne sumnje dokazano da je on počinio kazneno djelo neovlaštene prodaje i posredovanja u prodaji droge iz članka 190. stavaka 1. i 2. KZ/11. Naime, u situaciji kada je jedini dokaz koji tereti okrivljenika Harisa Kapetanovića iskaz suokrivljenika Branimira Crnkovića, koji je naveo da je on upravo od Kapetanovića nabavljao drogu, a s druge strane, kada okrivljeni Haris Kapetanović to odlučno negira te kod nepostojanja bilo kakvih drugih dokaza u tom pravcu, tada je doista preuranjen zaključak prvostupanjskog suda da bi bilo nesporno u postupku utvrđeno kako je okrivljenik Haris Kapetanović počinio to kazneno djelo.

15.2. Ovo prvenstveno stoga što obranu Branimira Crnkovića, ne potvrđuje iskaz niti jednog od ispitanih svjedoka, a uz to pretragom stana okrivljenika Harisa Kapetanovića nisu pronađeni ni droga, kao ni neki drugi predmetni koji bi se mogli dovesti u vezu s kaznenim djelom iz članka 190. stavka 2. KZ/11, tako da iskaz

suokrivljenika, koji se ima zakonsko pravo braniti na način kako god on to poželi, dakle da može i lagati, može predstavljati samo određenu indiciju u tom pravcu, ali nikako kao siguran i pouzdan dokaz da bi okrivljenik doista to kazneno djelo počinio. Stoga je obranu okrivljenika Branimira Crnkovića valjalo s više kritičnosti cijeliti, radi čega je prihvaćena žalba okrivljenika Harisa Kapetanovića i ukinuta prvostupanjska presuda u dijelu u kojem je taj okrivljenik proglašen krivim, u skladu s člankom 483. stavak 1. ZKP/08, te je predmet upućen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku pred potpuno izmijenjenim vijećem.

16. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će, ponovno izvesti sve dokaze koje je do sada izveo, a po potrebi i druge, ako se za njima ukaže potreba, nakon čega će savjesno ocijeniti svaki dokaz za sebe i u vezi s ostalim dokazima, pri čemu će, kako je to istaknuto i ranije, s više kritičnosti cijeliti obranu okrivljenika Branimira Crnkovića, imajući osobito u vidu da, prema članku 3. stavku 3. ZKP/08, svaku dvojbu u pogledu postojanja činjenica koje tvore obilježja kaznenog djela ili o kojima ovisi primjena kaznenog zakona, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za okrivljenika, nakon čega će donijeti novu, pravilnu i zakonitu presudu, koju će potom valjano i potpuno obrazložiti u smislu članka 459. ZKP/08.

17. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci pod I, II i III.

Split, 7. veljače 2023.

Predsjednica vijeća

Maria Majić

Broj zapisa: **9-30856-d8f21**

Kontrolni broj: **0e106-1b608-33499**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Maria Majić, O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.